

[Lønger]

Skal man tro overlæge Michael von Magnus i udtalelser til dagbladet Information den 16. juni 1984, var det i England, USA og en række andre steder, hvor det så end er, at denne metode var internationalt anerkendt, og i dag gentager indenrigsministeren så det hele og dokumenterer ikke sine påstande, selv om jeg bad hende om det ved debattens start.

Men med denne påstand står og falder hele erstatningsproblematikken; derfor må vi have det spørgsmål belyst, og når ministeren ikke kan besvare spørgsmålet, vil jeg gerne besvare det for hende.

De eneste eksempler på international anerkendelse, som kan vrides ud af sundhedsstyrelsen, så vidt jeg har set i hvert fald, er Powickklinikken i England, Long Island-konferencen og dr. Leuner, der har arbejdet i Marburg og i Göttingen. Sidstnævnte vil jeg springe over, for han har så klart, som det vel kan gøres, taget afstand fra den specielle anvendelsesform for LSD, som man brugte især på Frederiksberg hospital, hvor man entydigt satsede på LSDs kemiske virkning og kun gav psykoterapi som støtte og i nogle sager endog overhovedet ikke anvendte psykoterapi.

Hvad angår Powickklinikken, advarede Spencer, Sandysen og Whitelaw allerede i 1954 og kraftigere i 1957 i tidsskriftet Journal of Mental Science, altså henholdsvis 6 og 3 år før begivenhederne startede på Frederiksberg hospital, mod den anvendelsesform, som man brugte i Danmark, så de kan næppe heller trækkes frem som sandhedsbevis for den internationale anerkendelse, som ministeren taler om.

Hvad angår den såkaldte Long Island-konference, kan der kun findes ét indlæg til støtte for Frederiksbergmetoden, og den blev holdt af såmænd ingen andre end overlæge Mogens Hertz fra Frederiksberg hospital.

Vi savner stadig belæg for den helt centrale påstand om den internationale anerkendelse, som også er fremført her i dag af indenrigsministeren, og det ville klæde sundhedsstyrelsen ganske gevaldigt at dokumentere sine påstande i stedet for fortsat at dække over, hvad der er sket, og endog lade skiftende indenrigsministre sætte deres gode navn og rygte på spil ved at skrive under på disse udokumenterede påstande.

Problemet ligger nu nok lidt dybere. Introduktionen af LSD adskiller sig ikke kvalitativt fra introduktionen af andre nye lægemidler. Forskellen er blot, at det her fik konsekvenser. Hvor lægerne i deres forsøg nogle gange leger med krudt, legede de her med dynamit, men principielt er der ingen forskel, og hvis LSD-sagerne får konsekvenser, dvs. hvis der udbetales erstatninger, kan det selvfølgelig afgørende påvirke mulighederne for også i fremtiden at foretage forsøg, hvor det jo er sådan, at en forsker, der foretager noget dristigt, f.eks. transplanterer et hjerte, bliver berømt, medens én, der helbreder en folkesygdom, ikke bliver lagt mærke til. LSD-sagerne er trods alt langt fra de eneste sager, hvor patienter føler sig utrygge og blindt lader sig lede af tilliden til lægen, og sundhedsstyrelsen ved udmærket godt, hvad der står på spil.

Vi står med de foreliggende udtalelser med et sammenspist system, hvor vi med rette kan spørge, hvem lægerne egentlig er loyale over for: patienterne eller kollegerne. Reglerne for lægernes gensidige loyalitet er jo nemlig begrundet i, at patienterne skal have tillid til lægen; der står intet om, at der også skal være grund til at have tillid til lægen. Uanset på hvilket niveau lægen virker, kan han eller hun altid få brug for de andre på et tidspunkt, og det påvirker tilsyneladende i en sådan grad, at selv kritikerne af LSD-forsøgene udtaler sig i påfaldende forsigtige vendinger. Ikke mindst af den grund er det vigtigt at gennemføre den undersøgelse, som SF foreslår.

Da min taletid er ved at være udløbet, vil jeg vente til anden omgang med at omtale den anden del af SFs forslag, nemlig spørgsmålet om erstatninger.

Poulsgaard (FP):

Der skal også fra min side lyde en tak til SF for, at de har rejst denne debat.

Jeg er fuldstændig enig med Jyllands-Posten, der i går spurgte, hvor de borgerlige partier var henne, de, der altid værner om den enkelte persons frihed og rettigheder over for magtfulde organisationer. Det vil mit parti også gerne gøre, derfor må vi også tage lidt af ansvaret for, at debatten ikke er kommet frem før. Men i hvert fald tak til SF.